

[Justitsministeren.]

lov på andre områder har, ikke motivere, at man ikke lukker det store hul, som lovforslaget, hvis det gennemføres, vil lukke.

For det tredje vil jeg gøre opmærksom på, at der, som overlæge Juel Henningsen sagde i udvalget, ikke er holdepunkter for den antagelse, at tatovering hos de professionelle tatovører ikke medfører en sundhedsmæssig risiko.

Jeg græder mig ikke i søvn, dersom § 2 falder ved afstemningen, men jeg frygter, at adskillige af dem, der i fremtiden lader sig tatovere efter lukketid, vil ærgre sig over og begræde, at folketinget ikke tog skridtet fuldt ud og gik ind for, at lukkeloven også skal gælde for dette erhverv, der efter min opfattelse ikke fortjener samfundets særlige bevågenhed.

Må jeg gøre opmærksom på, at jeg i udvalget kunne give den oplysning, at Norge og Sverige ikke har andet tatoveringsproblem end Nyhavn i København.

Jeg må altså anbefale at stemme imod ændringsforslag nr. 2 om, at § 2 skal udgå.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 og § 1, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges ved, at § 2

forkastedes med 82 stemmer mod 29; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3, § 3, således ændret, og § 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i søloven.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 156) findes i tidenden sp. 4885, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 841).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om måling af skibe.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 157) findes i tidenden sp. 4885, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 841).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning angående et af den internationale arbejdskonferencen i Genève i 1958 vedtaget udkast til konvention angående søfolks nationale identitetspapirer.

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. XVIII) findes i tidenden sp. 4885, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 841).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget til folketingsbeslutning, lovforslagenes paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét,

Hans Pihl: Et enigt udvalg indstiller forslaget om ændringer i søloven til vedtagelse med en enkelt ændring vedrørende § 311 i loven, et ændringsforslag, der er stillet af handelsministeren og tiltrådt af udvalget. Et enigt udvalg indstiller skibsmålingslovforslaget og forslaget til folketingsbeslutning angående søfolks nationale identitetspapirer til vedtagelse uændret.

[Hans Pihl.]

Jeg vil gerne her takke for den bekræftelse, der ligger i betænkningens ordlyd vedrørende forståelsen af § 229 i søloven, der efter handelsministerens og dennes embedsmænds opfattelse klart omfatter også de kommunale skibe, der måtte blive anmodet om assistance ved bjærgning. Denne bekræftelse gør det nødvendigt at ændre § 230 som antydnet af mig ved første behandling af lovforslaget.

Ved første behandling tillod jeg mig at rejse spørgsmålet om et mandskabs ret til ved en talsmand at påtale deres syn på de sikkerhedsmæssige forhold om bord i et skib og spurgte, om det ikke ville være rigtigt, at talsmanden fik ret til at indføre sin eventuelle bemærkning i skibsbogen. Dette spørgsmål er drøftet i udvalget, også med ministeren, og man har ment, at en sådan ret i givet fald måtte gives på den måde, at det blev skibstilsynsbogen, der i så fald skulle anvendes. Dette vil kræve en ændring af skibstilsynsloven, og handelsministeren har erklæret sig villig til at overveje en ændring af denne, således at en talsmand kan bevidne, at de foreskrevne brand- og bådsøvelser er afholdt. Jeg vil gerne takke for den imødekommenhed, ministeren på denne måde viser denne tanke, men skal meget henstille, at overvejelserne om dette spørgsmål fremmes mest muligt.

Udvalget har i øvrigt meget indgående drøftet den foreslåede § 311 i søloven om den kommission, som ministeren efter paragraffen kan nedsætte i særlige tilfælde, og har tiltrådt ændringsforslaget om, at en sådan kommissions redegørelse kan offentliggøres af handelsministeren. Det er utvivlsomt rigtigt, at der om disse forhold, der omhandler skibsforlis og deres årsager, er så megen offentlighed som muligt, når dette ikke skader berettigede danske interesser.

Som det fremgår af betænkningen, er spørgsmålet om en permanent havarikommission blevet drøftet efter igen at være rejst af samtlige mandskabsorganisationer. Også på dette område har handelsministeren lovet at tage hele problemet op til en nøje undersøgelse og lovet at optage forhandlinger med interesserede organisationer, og det er meget glædeligt, at ministeren har taget denne stilling.

På samme måde har ministeren givet tilsagn om at ville optage forhandling med forsvarsministeren om de problemer, der måtte være i forbindelse med marinens pligt til at gå nedstødede skibe til hjælp. Disse tilsagn, der vedrører vitale interesser for søfarten, vil jeg gerne takke for.

Med den nævnte ændring af lovens § 311 anbefaler jeg forslag til lov om ændringer i søloven til vedtagelse.

Forslag til lov om ændringer i lov om måling af skibe kan jeg på samme måde anbefale til vedtagelse i den foreslåede form, da ændringerne efter de oplysninger, der er fremkommet i udvalget, ikke berører det af mig ved første behandling nævnte problem om nedmåling. Efter denne oplysning er jeg ikke betænkelig ved at anbefale.

I øvrigt kan jeg ligeledes på mit partis vegne anbefale at stemme for forslaget til folketingsbeslutning om konventionen angående identitetspapirer.

Johan Asmussen: Ved første behandling af disse forslag berørte jeg to punkter, som jeg ser at man i udvalgsbehandlingen har arbejdet med, nemlig bestemmelserne i § 301, nr. 5, i søloven og i § 311. Jeg må gøre et par bemærkninger i tilknytning dertil.

Bestemmelsen i den foreslåede § 301, nr. 5, drejer sig jo om søforklaring efter skibssammenstød eller grundstødning. Jeg gjorde ved første behandling opmærksom på, at der kunne være nogen tvivl om fortolkningen, og på, at lovforslagets ord i virkeligheden indebar en realitetsændring, en skærpe i forhold til den gældende tilsvarende regel i sølovens § 40, som krævede, at der skulle foreligge skade af nogen betydning. Jeg ser af betænkningen, at ministeren har udtalt, at man går ud fra, at udtrykkene sammenstød og grundstødning i praksis vil blive fortolket på rimelig måde. Jeg tror, det er noget betænkeligt med en sådan ministerudtalelse til fortolkning, for realiteten er jo den, at ordene siger noget andet, og ordene udtrykker, navnlig når man læser kommissionsbetænkningen, en realitetsændring, og heri ser det altså ud til, at ministeren pr. fortolkning vil gøre en vis indskrænkning, et vist skridt tilbage til den retstilstand, som har hersket hidtil. Jeg er noget bange for, at det vil vise sig i rets-

[Johan Asmussen.]

praksis, når sådanne sager kommer for domstolene, at man dér vil føle sig forpligtet til at holde sig til lovens ord og det, der ifølge kommissionsbetænkningen ligger bagved. Det havde været heldigt, om man havde fået det præciseret direkte i lovens egne ord, hvis man mener, at det bør opfattes i den mere indskrænkede betydning, som ministeren antyder.

Det andet punkt drejer sig om de særlige kommissioner, som skal kunne nedsættes ifølge lovforslagets nr. 10 om § 311. Dér var jeg inde på spørgsmålet om bestemmelsen i § 311, stk. 2, om, at kommissionen skal afgøre, om dens møder skal være offentlige. Jeg gjorde gældende, at det efter vor mening må være det normale, at sådanne møder er offentlige, og at det burde fremgå af loven, at de er offentlige, sådan at der eventuelt i særlige tilfælde kan dispenseres. Der er desværre ikke sket nogen ændring på det punkt under udvalgsbehandlingen.

Derimod stiller ministeren et ændringsforslag, hvad angår offentliggørelse af den afsluttende erklæring. Ved første behandling brugte jeg det udtryk, at jeg gik ud fra, at i hvert fald den afsluttende redegørelse må offentliggøres, og det gjorde jeg på basis af det ord, der står i lovforslaget, nemlig at kommissionen fremkommer med en redegørelse. Der står ikke: kommissionen afgiver til handelsministeren en redegørelse o. s. v.

Hvis den ændring, som man nu har foreslået, vedtages, er jeg bange for, at det bliver en indskrænkning i forhold til det, som ellers ville have været tilfældet, idet det nu er meningen at lægge det i ministerens hænder, om en redegørelse skal offentliggøres eller ej. Det mener jeg ikke der burde være tvivl om. Jeg mener, at bestemmelsen burde have lydt sådan, at kommissionens redegørelse og eventuelle forslag afgives til handelsministeren og stilles til rådighed for pressen. Det mener jeg under nutidens forhold burde være en selvfølge, og jeg vil henstille, hvis der bliver en udvalgsbehandling inden tredje behandling, at man overvejer, om det dog ikke ville være den rigtigste måde at udtrykke sig på.

Jeg gør opmærksom på, at der jo er andre parter end handelsministeren og kommissionen i den situation. Der er jo de impli-

cerede i det, som vel nok vil være en katastrofe, for det vil det vel desværre være, der ligger bag, når sådan en kommission nedsættes, og alle de implicerede i katastrofen og de interesserede i det, der er sket, må jo have ret til at få et eksemplar af redegørelsen, og så kan de jo lade den offentliggøre. Det forekommer mig, at det kommer til at svæve, og at det burde præciseres på den måde, som jeg har foreslået.

Med hensyn til forslag til lov om måling af skibe og forslaget til folketingsbeslutning om identitetspapirer har jeg ikke nogen bemærkninger at gøre. Vi kan slutte os til alle de tre forslag, men jeg håber som sagt, at man endnu en gang vil overveje det, jeg var inde på.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Hr. Johan Asmussen siger, at min fortolkning af § 301, stk. 5, kan give anledning til tvivl, hvis sager af den art kommer for domstolene. Det er muligt, men jeg vil gerne understrege, at den fortolkning, som jeg har givet i udvalget, har hele udvalget tiltrådt; det er altså udvalgets opfattelse, at sådan bør fortolkningen være.

Med hensyn til det andet spørgsmål, angående tilføjelsen til § 311, vil jeg gerne sige, at når der står „kan af handelsministeren“, betyder det, som hr. Hans Pihl sagde, at det kun er i rene undtagelsestilfælde, det ikke sker; det må i almindelighed være sådan, at redegørelsen skal offentliggøres.

Johan Asmussen: Jeg må sige, at så står jeg ikke rigtig, hvorfor man ikke i hvert fald kunne have skrevet „bør“ i stedet for „kan“.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i søloven.

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i lov om måling af skibe.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at de to lovforslag går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til folketingsbeslutning angående et af den internationale arbejdskonference i Genève i 1958 vedtaget udkast til konvention angående søfolks nationale identitetspapirer.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 92 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet handelsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til næringslov.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 22) findes i tidenden sp. 613, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 865).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 8-13 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om garantier til finansieringsinstitutter inden for detailhandelen.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 23) findes i tidenden sp. 613, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 865).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i bevrerterloven.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 24) findes i tidenden sp. 614, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 865).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om statsautoriserede vejere og målere.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 26) findes i tidenden sp. 614, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 963).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ejendomsmæglere.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 28) findes i tidenden sp. 614, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 963).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.